

வேலணை பெருங்குளம் ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலைய வரலாறு..

ஈழவள நாட்டிலே தமிழர்கள் வழிபட்டு வரும் ஆலையங்களிலே மிகவும் பழமைவாய்த.. புராதனமானவற்றில் பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் ஆலையமும் ஒன்றாகும். இந்த ஆலையம் ஒல்லாந்தர் காலத்து பந்திரங்களிலிந்து தொகுக்கப்பட்டு ஆங்கிலேயர் சேகரித்து வைத்திருக்கும் அரச பதிவேடுகளில் இந்த ஆலையத்தின் சிறப்புக்களும் பதியப்பட்டு இருப்பதை இன்றும் நாம்காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது கச்சேரி பதிவேடுகளில்.

அகிலாண்ட கோடி என்ற அன்னையை இன்னமும் கன்னி என்றே ஒதுகின்றன வேதங்கள். இதுவோ ி அற்புதமான சிந்தனைக் கோட்பாடு. இந்த கோட்பாடு இந்து மதத்துக்கு மட்டும் உரித்தான ஒன்றல்ல. இதே கோட்பாட்டு சிந்தனையை பிற மதத்தவரும் செயல்பாட்டில் கையாளுகின்றார்கள் என்பதற்கு அறிகுறியாக யேசுநாதரின் திருத்தாயை பரிசுத்த கன்னி மரி அன்னை என்று வணங்கும் கிறிஸ்தவ மத வழக்கத்தையும் நாம் இன்று கண்ணாரக் காண்கின்றோம்.

அன்னை பராசக்தியை பற்பல திருக்கோலங்களில். பற்பல நாம கர்ணங்களிலிலும் பக்தர்கள் வழிபடுவது வழக்கம். அவையாவன காளி என்றும், துர்க்கை என்றும், ஈஸ்வரி என்றும் இன்னும்பல நாமங்களில் அழைப்பதோடு. அவர் அவர் நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப ஆலையம் அமைத்தும் வணங்குகிறார்கள். அவற்றுள் முத்துமாரி என்ற மூர்த்தமும் ஒன்று. மிகப் புராதன காலம்தொட்டுதொற்று நோய்,,பஞ்சம்,வரட்சியான துன்ப நிகழ்வுகள் மக்களை ஆட்கொண்டு ஆட்டிப்படைக்காமல் பாதுகாக்கும் தெய்வமாகமுத்துமாரி நாமம் கொண்டு வழிபடுகின்றார்கள். இந்த வடிவம் இந்துக்களின் ஒரு நம்பிக்கைவடிவமாக ஆதிகாலம் தொட்டு வழங்கிவருகின்றது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் பல உள்ளன.

ஆனால் கோவில் எப்போது ஸ்தாபிக்கப் பட்டது. எவ்வளவு காலமாக இந்த ஆலையம் இருந்து வருகின்றது. ஆதிகாலத்தில் இருந்து என்ன வடிவத்தில் இருந்து வருகின்றது. ஆதிகாலம் தொட்டு இந்த இடத்திலேதான் இருந்து வருகின்றதா. இல்லை வேறு இடத்தில் இருந்து இங்கு தற்போது இருக்கும் இடத்துக்கு மாற்றப்பட்டதா..!? என்பனவெல்லாம் பழமை என்ற பணிப்புகாருக்குள் மூடி மறைக்கப்பட்ட நிலையியே இன்னமும் தொடர்கின்றது. காரணம் ஆதிமுதல் அதை பரிபாலனம் செய்து வந்த நிர்வாகிகளால் எழுத்துருவமான எந்த ஆதாரத்தையும் ஆக்கமுடியாமல் போனதாலும். அதன் பின்வந்தவர்கள் அந்த வரலாறு அறிவேண்டும் என்ற ஆவல் இல்லாதிருந்ததாலும். இந்நிலை எமக்கு ஏற்பட்டு உள்ளது. ஏதோ கிடைத்ததைக்கொண்டு மகிழ்வோம்.

இந்த நிலையை எண்ணும்போது தமிழர்கள்ஆவணக் காப்பு இல்லாதவர்கள். இதிகாச உணவுகள் இல்லாதவர்கள். என்று சில ஆராச்சியாளர்கள் கூறும் கூற்றை ஏற்றாகவேண்டிய நிலையில் இன்றைய சந்ததி நிற்கின்றது. ஏனைய மதத்தினர்களைப் பார்க்கும் போது தங்களின் வரலாறுகளை,வடிவங்களாகஆவணப்படுத்தி ஒலைச்சுவடிகளாகவும்,

பத்திரிகைப் படிவங்களாகவும் செப்பு ஏடுகளாகவும், கருங்கலில் எழுத்துக்களாகவும். வெள்ளித்தகட்டிலும் எழுதி பாதுகாத்து ஆவணப்படுத்தி வைத்து சென்ற நிலைகளை நாம் இன்று பார்க்கும்போது அறியும்போது. அவர்களின் கூற்று நியாயமாகப் படுகின்றது. இருந்தாலும் நம்மை விடவும் ஆதாழ் பாதாழத்தில் இன்னும் பலர் இருக்கையில். தமிழ் மொழியும், தமிழர் வரலாறும் பாதுகாக்கப்பட்டு மதரீதியில்தான் குறையிருப்பதை சிந்திக்கும்போது நாம் நம் முதாதையர்கள் பற்றி பெருமைப்படக் கூடியதாகவே உள்ளது.

இருந்தும் சில அரசு பதிவேடுகளை வாசிக்கும் போது இந்த ஆலையத்தில் இருபதாம் நூற்றாண்டின்

முதற் பகுதிவரை பண்டுதொட்டு மிருக பலி இட்டு வணங்கும் வழக்கம் இருந்து வந்ததாக எமக்கு முந்திய பெரியவர் ஒருவருக்கு அவரின் தந்தையார் சொன்னதாக அறியக்கிடக்கின்றது. இதை பார்க்கும் போது நாம் இன்றும் படிக்க முடிந்த சில வரலாறுகளில் மீருக பலியும், குரவைக் கூத்தும். நம் வழிபாட்டு முறைகள் என்பதை அறிய முடிகிறது. இதனால். ஆலையம் பழமையானது என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. திருமுருகாற்றுப்படை, சிலப்பதிகாரம், புறநானூறு போன்ற எமது சங்ககால இலக்கிய நூல்களின் பாடல்களில் இந்த வழிபாட்டு முறையை உறுதிப்படுத்துவனவாக இருக்கின்றது. இந்த வரிசையில் தான் இந்த முத்துமாரி அம்மன் ஆலயமும் எங்கோ ஒரு காட்டு மூலையில் வேலணைப் பகுதியில் ஒருமரத்தின்கீழ் இருந்திருக்க வேண்டும் என நாம் எண்ணலாம் அதற்குரிய சில ஆதாரங்களும் நமக்கு கிடைத்துள்ளது.

நடைமுறையில் தமிழ் அரசர் காலத்தில். ஒருகருங்கல்லில் அம்மன் சிலையை செதுக்கி ஒருமரத்தின்

கீழ் வைத்து அதற்கு சிறிதாக ஒரு கோவில் அமைத்து பிரதிஸ்டா செய்து நாள் தோறும் வழிபட்டு வந்ததாக ஆகாயினாற்று ஒல்லாந்தர் காலம் முதல் கர்ணபரம்பரைவரையான ஒருகதை விடாப் பிடிய

ாக நிலவி வருகின்றது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிகால நடுப்பகுதியளவிலே பெருங்குடி வேளாளன் கட்டமா

தன் என்பான் ஒருவன் வேலணை பெருங்குளத்து வடகரையில் உலாவி வரும்நேரம். கற்புலம் என்ற பகுதியில் ஆவரசம், நொச்சி பற்றை ஒன்றினுள் முத்துமாரி அம்மன் கற்சிலை ஒன்றை கண்

டெடுத்தார் என்றும். அந்த கட்டமாதனும் ஊர் மக்கள் சிலரும் சேர்ந்து. அந்த கற்சிலையை அவ்விடத்தில் இருந்து தூக்கி சென்று தற்போது ஆலயம் உள்ள பகுதிக்கு தெற்கே. நெடுங்கேணி என்று பெயருடைய காணித் துண்டில். குடிசை அமைத்து அதனுள் அம்மன் சிலையை பிரதிஸ்டா செய்து வழிபட்டு வந்ததாகவும் அதன் பின் பெரிய ஆலையம் அமைக்கும் கருத்துக்கொண்டு. தற்போது உள்ள இடத்துக்கு கொண்டு வந்ததாகவும் கர்ண பரம்பரை வரலாறு பகர்கின்றது.

ஆனால் அப்படியாயின் அந்த பளைய ஆலயம் அந்த பெருங்குளத்தின் வடகரையில் இருந்ததா..!? அந்த கோவிலுக்கு என்ன ஆயிற்று என்பது பற்றி எந்த தடையமும் இன்னும் இல்லை.

ஆனால் இலங்கையின் சரித்திரத்திலே போத்துக்கீசர் படையெடுப்பின் பின்னால் நிகழ்ந்த இந்துக்கோ

வில்கள் அழித்த அட்டுழியங்களின் போது. அந்த பளைய கோவிலுக்கு ஏதாவது நடந்திருக்கலாம்.

அதன்பின் அம்மன் விக்கிரகத்தை அவர்கள் குளத்தின் வடகரையுள்ள அந்த நொச்சி, ஆவரங் பற்றை

க்குள் வீசி எறிந்திருக்கலாம். அல்லது இந்த ஆலய அழிப்பு செய்தியை முன்னரே தெரிந்து கொண்

ட அம்மன் பக்தர்கள் சிலர் அந்த கொடியவர் கரம் அம்மனில் படக்கூடாது என்ற நோக்கில் அம்ம

ன் விக்கிரகத்தை நேரத்தோடேயே வெளியே எடுத்து படைகளின் பாதம் படாமல் பாதுகாக்கும் நோ

க்கில் வெளியே எடுத்து பாதுகாப்புக்காக பற்றைக்குள் மறைத்தார்களோ..! என்று இன்றுவரை பக்தர்

கள் சிந்தித்தபடியே உள்ளார்கள். அதுவே உண்மையாகவும் இருக்கலாம் என்றும்சிலர் நம்புகின்றார்கள்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலே மறைக்கப்பட்ட அம்மன் விக்கிரகம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே ஒரு கட்டமாதனால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு. பெருங்குளத்தின் தென்கரைக்கு கொண்டுவரப்பட்டு கெட்டிலில் வைத்து பிரதிஷ்டா செய்யப்பட்டு வழிபாடு செய்யப்பட்டது. குடிசையில் வீற்றிருந்த அம்பாள் திருப்தி கொள்ளாத நிலையில். புங்குடுதீவில் உள்ள ஒருசெல்வந்தர் காசித்தம்பி என்ற வள்ளலின் இதயம் புகுந்து. தனக்கு புதியதோர் திருக்கோவிலை அமைக்க செய்தாள். பதினெட்டாம்நூற்றாண்டு பத்தொன்பதோடு மடங்கிய காலத்தில். வேளாளகுல காசித்தம்பி வள்ளலார்களோடு இடத்தில் அறுபது பரப்பு காணியை வாங்கி அம்பாளுக்கு அன்பளிப்பு செய்து அந்த இடத்திலே அம்பாளுக்கு கல்லினாலும். சுண்ணாம்பினாலும் சாதாரண கோவில் அமைத்து அந்த நொச்சி,ஆவசம் பற்றைக்குள் கண்டெடுத்த அம்மன் விக்கிரகத்தை பிரதிஷ்டா செய்து மக்கள் வழிபாட்டுக்கு ஏற்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்தார். அன்று முதல் இன்று வரை வேலணைகிழக்குப் பகுதியில் அன்னை ஸ்ரீ முத்துமாரி பெருங்குளத்தின் தென்பகுதி கரையில் வீற்றிருந்து நித்தம் தவம் புரிந்து.பக்தர்களுக்கு அருள் பாலித்து வருகின்றாள். ஆம் நாம் காணும் கோவிலுக்கு வயது இருநாளுக்கு மேல் என்று சரித்திரரீதியாக சொல்லலாம். தீவகப்பகுதியில் உயர்ந்து நிற்கும் அம்பிகை ஆலயங்களில் இரட்டைப்பஞ்சாங்க ஆலையங்களில் இதுவும் ஒன்று எனலாம். ஆனால் இந்த ஆலயமே இன்றும் இதுவரையும் ராஜகோபுரம் இல்லா கோவிலாக இருப்பது அந்த அம்பாள் பக்தர்களின் நெஞ்சைத் தொடும் ஒரு விடயமாக இருப்பது கண்கூடு.. இதற்கு முந்திய வரலாற்று கணக்கீட்டை ஆதார ரீதியாக கணக்கிடமுடியாத நிலையில் இன்னும் சரித்திர வல்லுனர்கள் தேடல் செய்கின்றார்கள்.

இந்த இருநாறு வருட காலமாக அம்பாளின் திருக்கோவில் பல மாறுதலை கண்டு வளர்ச்சி கண்டு வருகின்றது. காசித்தம்பி வள்ளல் கட்டிய கோவில் எண்பது ஆண்டுகள்வரை நிலைபெற்று நின்றது. அதன்பின் 1885--1890 ஆம் ஆண்டளவில் யாதவராயர் இராமநாதன் பெயர்கொண்ட வள்ளல் இருந்தக் கோவிலை இடித்து விட்டு அதே இடத்தில் தூபி, அர்த்தமண்டபம், சபாமண்டபம், மாமண்டபம் ஆகியவை கொண்ட ஒரு அழகான ஆகமவிதிப்படி அமைந்த புதிய கோவிலை கட்டி எழுப்பினார்.

ஆனால் இத்தனை கட்டியும் கட்டிடம் மட்டுமே கட்டப்பட மேல் கூரை ஓடற்ற நிலையில் தென் ஓலையால்தான் வேயப்பட்டிருந்தது. இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய 1885--1890 ஆம் ஆண்டளவில் கதிர்காமர் ஆறுமுகம் என்னும் வள்ளல் முன்வந்துதென் ஓலையால் வேய்ந்திருந்த ஆலயத்தைக்குலைத்து ஓடுகள் போட்டு அழகு படுத்தியதோடு. ஆலையத்துக்குள் கொடிஸ்தம்பம் ஒன்றும் கட்டிஆலையத்தை மெருகூட்டினார். அதே காலப் பகுதியில் வயிரமுத்தர் என்ற வள்ளல் யாகமண்டபம்ஒன்றும் கட்டினார். அதேகாலப்பகுதியில் வேலணையூர் விஸ்வகரும குல

திலகர்கள் முன்வந்து அம்பாளுக்கு வசந்த மண்டபம் ஒன்றை அமைத்து கணிக்கை ஆக்கினார்கள்.

அடுத்து வேலணை செட்டிபுலத்து பரத குலதிலகர்கள் முன்வந்து குறையாக கிடந்த சுற்றுமதிலை கட்டி முடித்து அம்பாளுக்கு காணிக்கை ஆக்கினார்கள். அதைத்தொடர்ந்து சுந்தர் வயிரவநாதர் எனும் வள்ளல் கட்டுத்தேர் ஒன்றைக்கட்டுவித்து காணிக்கையாக்கினார் அம்பாளுக்கு.

இந்த தொடரில் இந்த 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே 1910ம் ஆண்டு அளவில் ஐயம்பிள்ளை காத்திகேசு என்னும் வள்ளல் முத்துமாரி அம்பாளின் உள் வீதியில் வட மேற்கு மூலையில் தனது அன்பளிப்பாக ஒரு சுப்பிரமணியர் கோவிலும். அதன் அருகே ஒரு சனியேஸ்வரர் கோவிலும் அமைத்து கொடுத்ததோடு ஆலையத்தையும் பெருப்பித்து கொடுத்ததோடு 1915 ஆண்டளவில் ஆலையத்துக்கு நிரந்தர வருமானம் இருக்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கில் முத்துமாரி அம்பாள் ஆலயத்தின் பெயரில் 25-11 1915ம் திகதி ஆலம்புலம் என்ற பெயருடைய மூன்று துண்டு காணியை தர்மசாதனம் எழுதி மானியம் கொடுத்தார்.

1930ம் ஆண்டளவில் யாதவராயர் இராமலிங்கம் அவர்கள் கட்டிக் கொடுத்த கோவிலை இடித்து ஊர்ப் பொதுமக்கள் ஒன்று சேர்ந்து பணம் திரட்டி இராமலிங்க உடையார் தலைமையில் புதிய கோவில் ஒன்றைக் கட்டினார்கள். கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், சபாமண்டபம், மாமண்டபம், பலிபீடம், ஆகிய சகலதும் வெள்ளைக்கல் திருப்பணியாகச் அமைக்கப்பட்டன இந்தத் திருப்பணியில் வானத்து சந்திரன் போல் ஒளியாக உறு துணையாக நித்திய பணியாற்றியவர் திருத்தொண்டன் பிள்ளையினாராவார் அவரின் பணி என்றும் மக்களால் போற்றப் படுவதாகும். பொன்னெழுத்தால் பொறிக்கப்பட்ட பணி யாகும். அந்த திருப்பணியில் தூபிவேலைச் செலவில் பெரும்பகுதியை முத்துத்தம்பி என்ற வள்ளல் ஏற்றுக் கொண்டார். திப்பணி யாவும் திருப்தியாக நிறைவேறி 1936ம் ஆண்டுப் பகுதியில் ஆலயம் கும்பாபிஷேகம் நடந்தது.

1938ம் ஆண்டில் திருத்தொண்டர் பிள்ளையினார் வெள்ளைக் கற்களால் ஆலய உள்வீதியில் தென்மேற்கு மூலையில் ஒரு பிள்ளையார் கோவிலைக் கட்டி முடித்தார். அடுத்த பத்து வருடத்துக்குள் உள்வீதி மண்டபமும், மடப்பள்ளியும், வாகனசாலையும் அமைத்து இவை அனைத்துக்கும் கூரை போட்டு, ஓட்டினால் வேய்ந்து திருப்பணியை நிறைவு செய்தார். 1940ம் ஆண்டளவில் த. சிவகுருநாதன் என்ற வள்ளல் தேர் முட்டியையும். அதன்பின் யாழ்வாத்தகர் காசிலிங்கம் என்ற வர்த்தக வள்ளல் கோபுர வாசல் வெளிமண்டபத்தையும் கட்டி முடித்தார்கள். அந்த கால எல்லையில் திருத்தொண்டர் க. தில்லையம்பலம் அவர்களால் புகையிலை சேகரித்து உள்வீதி அனைத்தும் சீமென்ருகாறை போட்டு பூசி ஆலயம் மெருகூட்டப்பட்டது.

1948 ம் ஆண்டளவில் மெய்யடியார் செல்லப்பா சுவாமி அவர்கள் அம்பாளுக்கு தெற்பக்குளம் அமைத்து நாலு சுற்றும் கல்லால் கட்டி முகப்பில் மடம் ஒன்று கட்டி அதற்கு நால்வர் மடம் என்று பெயரிட்டு. மடத்தின் வடக்கு தொங்கலில் சிவன் விக்கிரகம் அமைத்து கோவிலாக்கி. மடத்தின் மத்தியி

ல் தெற்பக்குளத்தை பார்தபடி பெரிய லிங்கம் ஒன்று அமைத்து லிங்க வளிபாடு செய்ததோடு மேற்குப்புறம் நீட்டுக்கு வாழைதோட்டமிட்டு அம்பாளின் ஆலைய வெளிப்புறத்தைப் பொலிவுறச் செய்தார்.

1973 ம் ஆண்டளவில் திருத்தொண்டர் தில்லையம்பலம் அவர்கள் தலையையில் அமைக்கப்பட்ட தேர்த்திருப்பணிசபையின் செயல்பாட்டால் ஓர் அழகான சித்திரத்தேர் 1976ல் அமைக்கப்பட்டு அம் பிகை சித்திரத் தேர் உலா வந்தாள். அதேகாலப்பகுதியில் திருத்தொண்டர் தில்லையம்பலம் அவர்கள் தனது சொந்த செலவில் ஆலய வடக்கு வீதியில் ஒருஅன்னதான மடம் ஒன்றையும் கட்டிமுடித்தார்.

அம்பாளின் ஆலைய தெற்குப்புறத்தில் நீண்டகாலமாக இயங்கிவந்த அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசா லை 1974ம் ஆண்டளவில் மகாவித்தியாலையம் ஆக்கப்பட்டு பெருவளர்ச்சி கண்டு பெரியதோர் கலைக்கோவிலாக நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. இதை காண்பவர் கலைக்கோவிலால் திருக்கோவில் அணிகலன் பெறுகின்றதா..!? இல்லை திருக்கோவிலால் கலைக்கோவில் அணிகலன் பெறுகின்றதா..!? என்ற ஆச்சரிய வினாக்களை எழுப்ப வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றார்கள். வடக்கே பெருங்குளத்தி ன் நீர்ப்பரப்பு பரந்திருக்க. அன்னதானசபை மடம் உயர்ந்திருக்க கிழக்கே தெற்பக்குளமும் நல்வர் மடமும் சிவலிங்க சிலையும் காட்சிதர தெற்கே கலைக்கோவிலான மாகாவித்தியாலயம் மகுடம்போட மேற்கே அம்பாள் ஆலையம் அணிசெய்யும் கண்காட்சி பார்ப்போர் கண்களுக்கு பெருவிருந்தாக காட்சிதரும். இப்படியான ஒரு இயற்கை அமைப்பை இலங்கையில் எங்கும்காண முடியாத ஒன்றாகும்.

அண்மையில் அம்பாளின் திருவிளையாட்டு,அருள்விளையாட்டு மெருகூட்டி நிற்கின்றது.2002ம் ஆண்டு வருடாந்த ஆடிமாத உற்சவ காலத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு அருள்விளையாட்டு. கடந்த பல ஆண்டுகளாக பாவனையில் இருந்து வந்த மடல் சம்பறம். கடந்த மக்கள் புலம்பெயர்வால் பாவிக்க முடியாத நிலைக்கு வந்ததால். திருவிழா உபயகாரரால் ஒரு புதியமடல் சம்பறம் செய்து இம்முறை பாவனைக்குதயாராகி இருந்தார்கள்.சம்பறம் அனைத்துப் பாகங்களும் பொருத்தப்பட்டது. 9ம் திருவிழா இரவு அதைஇழுக்கவேண்டும் இன்று திருவிழா 7. தற்காலிகமாக தேர்வடத்தைப் பாவிக்க எண்ணிய நிர்வாகம்.தேர்வடத்தை வெளியே கொண்டுவர முயற்சிக்கும் வேளையில். தேர்வடம் பாவிக்கமுடியாத நிலையில் காணப்பட்டது. நிவாகத்துக்கு பெரியஅதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. மறுநாள் சம்பறம் இழுக்கவேண்டும். புதிசாய்த் தேர்வடம் வாங்க குறைந்தது 100000.00ரூபா பணம் வேண்டும் போய்தேடி வாங்க நிர்வாகத்துக்கு நேரம் பற்றாக்குறை இந்த நிலையில் பெருங் கவலையுடன் இம்முறைக்கு பக்கத்துார். கோவிலில் கடன் வாங்குவோம் என்ற முடிவோடு இரவு கழிந்தது. காலை நேரம் எட்டுமணி வாய்பேசமுடியாத 18-20வயது மதிக்கத்தக்கஇரண்டு இளைஞர் ஓட்டமாய் ஓடிவந்து ஆலைய குருக்களின் கதவைத்தட்டி தாங்கள் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டு கொண்டிருக்கும்போது பாம்பு போல் ஒரு பொருள் தமக்கு தெரிந்ததாகவும். தட்டி பார்க்க அது தேர்வடம்போல் தெரிவதாகவும் இழுக்க முடியவில்லை இயன்றவரை இழுத்து வந்து கரையில் ஒருப

குதியைச்சேர்துள்ளோம். ஆட்கள்வந்தால் மிகுதியையும் இழுத்து ஏற்றிவரலாம் என்று எழுத்தில் எழுதி ஆலயகுருவுடம் காட்ட குரு நிர்வாத்திடம் தெரிவிக்க நிர்வாகம் உழவுயந்திரமும் ஆட்களும் கொண்டு சென்று கரையை அடைய கடலில் கிடந்த மிகுதியை இழுத்தெடுக்க. வந்தது 750 மீற்றர் நீளமான தேர்வடம் இதை அறிந்த மக்கள் ஆலையத்தை நாடி அம்பிகையின் அருளை திருவிளையாட்டை கண்டும் கேட்டும் பரவசமாகினர். அடுத்தநாள் காலையில் வெளிவந்த அத்தனை பத்திரிகையும் தேர்வடப் படத்துடன் செய்திகளை வெளியிட்டு அம்பாள் அருளை பறைசாற்றினர் எனலாம். இத்துணை அருள் கொண்ட அம்பிகையின் ஆலயத்துக்கு இராஜகோபுரம் இல்லாதகுறை பெரும் வேதனை தரும் நிலையில் இருப்பதை உணர்ந்த இன:றைய புதிய நிர்வாகம் இந்த குறையை நிவர்த்தி செய்யும் பெரும் நோக்குடன் அண்மையில் இராஜகோபுர திருப்பணிச சபை ஒன்றை உருவாக்கி கிராமத்தை சேர்ந்த வர்தகப் பெருமக்களின் உதவியுடனம். அம்பிகையின் மேல் பற்றுகொண்ட புலம்பெயர் மக்களின் உதவியுடனும் நிறைவேற்றி முடிக்கலாம். என்ற பெரிய நம்பிக்கையோடு தம் பணியைத் தொடர்ந்து. அத்திவாரம் போடப்பட்டு வெள்ளைக்கல் வேலைகளை ஆரம்பித்துள்ளார்கள். என்ற நல்ல செய்தி கிடைத்துள்ளது. இந்த செய்தி அறித்து புலம் பெயர்ந்தாலும். அம்பிகையின் நினைப்பில் வாழும் அம்பிகை அடியாருக்கு பெருமகிழ்சி தரும் செய்தியாகும். அப்பணி நிறைவேற அம்பிகை அருள்புரிந்து அனைவரின் உள்ளங்களிலும் நிறைவுகொண்டு அடுத்த ஆண்டு மஹோற்ஷப கால எல்லைக்குள் திருப்பணி நிறைவு காண நாம் அனைவரும் பணிபுரிவோமாக.

கோபுரம் காண்பது கோடி புண்ணியம்.

கால,நேரத்துக்காக அம்பாள் காத்திருக்கின்றாள் என

நம்புவோமாக.

நன்றி வணக்கம்

அன்புடன்

வேலணையூர் பொன்னண்ணா

டென்மார்க்